

Федір Пігідо народився у селянській родині 1 жовтня 1888 в селі Стайки Київської губернії. Закінчив технічну школу у місті Сміла, а згодом середню військово-медичну школу в Києві. Впродовж 1917-1918 років працював у Головній військовій санітарній управі УНР. У 20-ті роки Пігідо працював на Стайківському заводі будівельних матеріалів бухгалтером, пізніше — помічником технічного директора, а з 1930 по 1935 займав посаду начальника планового Київського обласного тресту будівельних матеріалів “Будматеріал”. У 1935 році закінчив промисловий факультет Інституту економічних наук та займався педагогічною роботою.¹

Німецьку окупацію Пігідо пережив з сім’єю у Києві та навколишніх селах і підчас відступу німецьких військ переїхав на захід. У Німеччині він працював на керамічній фабриці Ляйснера в Мускау. На еміграції Федір Пігідо активно розпочав громадсько-політичну діяльність і після війни був секретарем культурно-освітнього відділу, а потім його керівником в таборі переміщених осіб у Шлясгаймі. В 1950-1951 займав посаду директора видавництва “Українські вісті” в місті Новий Ульм. Вступив до Української революційно-демократичної партії (УРДП) у 1949 у році, був призначений до Центрального комітету і з 1953 року представляв партію в Українській Національній Раді. Починаючи з 1957 року він працював як заступник голови, прес-секретар, а згодом фінансовий секретар Виконавчого органу Української Національної Ради. Окрім чисельних статей в різноманітних періодичних виданнях (використовував псевдоніми Федір Правобережний і Федір Стайківський), Федір Пігідо опублікував декілька книг. Зокрема, “8,000,000 – 1933 рік на Україні” (1951); “Велика Вітчизняна війна” (1954), “The Stalin Famine” (1954), “Materials Concerning Ukrainian-Jewish Relations during the Years of the Revolution, 1917–1921” (1956), “Україна під большевицькою окупацією” (1956). Федір Пігідо помер в Мюнхені 11 листопада 1962 року на 74 році життя.²

Бібліографія:

Пігідо Федір. *Консолідація і т. зв. непередрішенство* (Новий Ульм: Видавництво “Українських вістей,” 1958)

Пігідо Федір. *Україна під большевицькою окупацією: матеріали до історії боротьби українського народу в 1920-30х роках* (Мюнхен: Інститут для вивчення СРСР, 1956)

¹ Роман Сербин та Юрій Шаповал, “Федір Пігідо та його спогади,” у Пігідо-Правобережний Федір. *Велика Вітчизняна війна* (Київ: Смолоскип, 2002) <http://exlibris.org.ua/vvv/article-beg.html>; “Федір Петрович Пігіда,” *Українські вісті*, 18 листопада, 1962, 1.

² Роман Сербин та Юрій Шаповал, “Федір Пігідо та його спогади,” у Пігідо-Правобережний Федір. *Велика Вітчизняна війна* (Київ: Смолоскип, 2002) <http://exlibris.org.ua/vvv/article-beg.html>; “Федір Петрович Пігіда,” *Українські вісті*, 18 листопада, 1962, 4; “Федір П. Пігідо, заступник голови В.О. УНРади, помер у Мюнхені,” *Свобода*, 17 листопада, 1962, 1.

Пігідо-Правобережний Федір. *Велика Вітчизняна війна* (Вінніпег: Новий шлях, 1954).
Перевидано Пігідо- Правобережний Федір. *Велика Вітчизняна війна* (Київ: Смолоскип, 2002)

Правобережний Федір. *8,000,000 – 1933 рік на Україні* (Вінніпег: “Культура і освіта,” 1951)
Pigido Fedir, eds. *Materials Concerning Ukrainian-Jewish Relations during the Years of the Revolution, 1917–1921*” (Munich: The Ukrainian Information Bureau, 1956)

Pigido-Pravoberezhny Fedir. *The Stalin Famine. Ukraine in the Year 1933* (London: Ukrainian Youth Association in Great Britain, 1954)